

Ontslag na ziekte

1. Het ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift met bijlagen van 8 november 2012, ingekomen bij de commissie op dezelfde datum, is door appellante beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 28 september 2012, waarbij aan appellante op grond van artikel H-57, lid d, van de CAO BVE ontslag is verleend. Bij brief van 3 december 2012 heeft appellante de beroepsgronden aangevuld.

Verweerster heeft op 18 december 2012 een verweerschrift met bijlagen ingediend. De behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Eindhoven op 16 januari 2013. Appellante is verschenen. Verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door ....., locatiedirecteur en ....., hoofd P&O.

2. De feiten

2.1. Appellante is vanaf september 2004 in dienst van verweerster. Zij was laatstelijk met ingang van 1 augustus 2011 aangesteld in de functie van onderwijsassistent met een betrekkingssomvang van 1.000.

Op 15 maart 2010 heeft appellante wegens ziekte haar werk volledig gestaakt. Na een periode van gedeeltelijke werkhervatting is appellante vanaf 7 november 2011 weer volledig arbeidsongeschikt geworden.

Per 12 maart 2012 is aan appellante door het UWV een volledige loongerelateerde WGA-uitkering ingevolge de WIA toegekend.

2.2. Bij brief van 28 september 2012 heeft verweerster aan appellante haar besluit medegedeeld om het dienstverband op grond van artikel H-57, lid d van de CAO BVE, met ingang van 1 januari 2013 te beëindigen. Tegen dit besluit is het beroep van appellante gericht.

2.3. Appellante heeft, samengevat, in beroep aangevoerd dat de opzegging van de arbeidsovereenkomst niet tijdig is gedaan, omdat de aangetekende brief, waarin de opzegging was vervat, haar pas op 3 oktober 2012 door de post is bezorgd. Voorts heeft zij in het bijzonder een aantal bezwaren tegen de wijze waarop het ontslagproces is verlopen.

2.4. In verweer is door verweerster gesteld dat ontslag op grond van arbeidsongeschiktheid overeenkomstig de CAO BVE en de Ziekte en Arbeidsongeschiktheidsregeling (ZAR BVE) kon plaatsvinden, omdat appellante meer dan 24 maanden arbeidsongeschikt was geweest en geen volledig herstel binnen zes maanden te verwachten was. Volgens verweerster is tijdig opgezegd, omdat de opzeggingsbrief op 28 september 2012 is verzonden.

3. De motivering

3.1. De commissie stelt vast dat niet in geschil is dat bij het onderhavige ontslag voldaan is aan de voorwaarden, die in artikel H-57, lid d, van de CAO BVE, en artikel 20 van de ZAR BVE aan een ontslag wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid worden gesteld. In dat opzicht wordt het ontslag zelf door appellante niet aangevochten.

3.2. Met betrekking tot de opzegtermijn stelt de commissie vast dat verweerster de opzeggingsbrief blijkbaar twee keer aangetekend heeft verzonden, terwijl het de bedoeling was dit zowel aangetekend als niet aangetekend te doen. Beide brieven zijn op woensdag 3 oktober 2012 door de post bij appellante afgeleverd. Nog daargelaten dat op grond van de door appellante verstrekte gegevens aannemelijk is dat beide brieven door verweerster eerst op dinsdag 2 oktober 2012 bij de post zijn aangeleverd, kan worden gesteld dat, indien een aangetekende brief op vrijdag 28 september 2012 aan de post wordt aangeboden, er rekening mee gehouden moet worden dat deze niet voor maandag 1 oktober 2012 bij de geadresseerde zal worden bezorgd.

De commissie is voorts van oordeel dat naar geldend recht een opzegging van een arbeidsovereenkomst eerst rechtsgeldig is gedaan op het moment dat de werknemer daarvan kennis kan nemen. In het onderhavige geval had de opzegging, die de arbeidsovereenkomst op 1 januari 2013 deed eindigen, dan ook voor 1 oktober 2012 aan appellante ter kennis gebracht moeten worden. Gelet op het voorgaande is het volledig aan verweerster toe te rekenen dat dit niet is gebeurd. Dit betekent niet dat, zoals appellante meent, de ontslagdatum

moet worden verlegd naar 1 januari 2013 (dat volgt ook niet uit artikel H-53 van de CAO BVE), maar wel dat verweerster ingevolge artikel 7.677 van het Burgerlijk Wetboek schadelijktig is. Ter zitting heeft verweerster toegezegd, overeenkomstig de door appellante eveneens ter zitting gestelde vordering, voor de periode van een maand tot betaling van de aanvulling op de uitkering tot de hoogte van het salaris te zullen overgaan, indien de commissie zou oordelen dat de opzegging te laat heeft plaatsgevonden. Gelet hierop ziet de commissie in het niet in acht nemen van de juiste opzegtermijn geen reden om het beroep tegen het ontslag gegrond te verklaren.

3.3. Door appellante is nog naar voren gebracht dat zij met haar beroepschrift heeft beoogd dat verweerster haar schriftelijke excuses zou maken voor de onjuiste gang van zaken en een aantal geopperde onwaarheden rondom het ontslag. De commissie heeft wel opgemerkt dat, zoals verweerster in het verweerschrift ook heeft toegegeven, er in de communicatie rondom het ontslag een aantal zaken niet geheel zijn gelopen zoals dat had moeten. Zo zijn bijvoorbeeld de collega's van appellante op maandag 1 oktober 2012, dus nog voordat zij zelf de opzeggingsbrief ontving, geïnformeerd over het ontslag van appellante; blijkbaar ging de schoolleiding er daarbij van uit dat de ontslagbrief van 28 september 2012 appellante ook op maandag wel bereikt zou hebben, hetgeen, zoals hierboven is aangegeven, door de fout van verweerster bij de verzending, niet het geval is geweest. De commissie kan echter hierin en in de overige in dit verband door appellante opgeworpen kwesties geen rol vervullen; zij heeft slechts tot taak om een oordeel te geven omtrent de rechtmatigheid van het ontslag.

3.4. Gelet op de bovenstaande overwegingen zal de commissie het beroep ongegrond verklaren.

4. De beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 16 januari 2013 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven en mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.